

[Erik A. Jensen.]

spor pænere end det, jeg foretager mig i dag — set med postbudenes øjne. Der er bare den forskel, at vi blot lader posten ligge og besørger den 24 timer senere. Der sker ikke noget tilsvarende med den, som der er sket med de levnedsmidler, som vi må nære den dybeste respekt for, og som vore koner måtte stå i kø for at få i de dage, leveringsstoppet fra landbruget til byernes arbejderhjem varede.

Man spørger også om en anden ting. Man spørger, om der er noget æret medlem i denne forsamling, der er i stand til at meddele tjenestemændene, hvor meget de såkaldte tjenestemandsgoder udgør i dag, idet man erindrer sig et møde i 1948, tror jeg det har været, hvor den daværende finansminister, nu afdøde statsminister H. C. Hansen, var til stede og gjorde opmærksom på, at tjenestemændene måtte regne med foruden deres lønning at have 20 pct. i tjenestemandsgoder i form af forskellige ting. Vi har ikke noget imod, at de civile arbejdere efterhånden har fået de samme goder, vi hilser tværtimod med glæde, at det er lykkedes de civile arbejdere at få de samme goder, men tilbage er spørgsmålet: hvad får vi som kompensation for de 20 pct., man tidligere har indregnet i vore lønninger? Er der noget æret medlem her i salen, der er i stand til at give mig besked herom med tilbage til mine postfolk?

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen siger, at det er en uforsvarlig strejke. Jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem; også jeg betragter og må som organisationsleder betragte den strejke, postbudpersonalet i dag er kommet ud i i København, som ulovlig. Vi ved, at enhver sådan strejke vil blive erklæret ulovlig. På den anden side tillader jeg mig at henvise til en artikel for nylig af landsretssagfører Rasmus Reeh. Jeg er sikker på, at mange af de ærede medlemmer har haft lejlighed til at læse den udmærkede udredning, som landsretssagfører Rasmus Reeh har skrevet i Nordisk administrativt Tidsskrift. Han gjorde dér opmærksom på, at han ikke betragter en tjenestemandsstrejke som ulovlig, dels, siger han, fordi det ikke fremgår af tjenestemandsløven, at det er ulovligt for tjenestemænd at strejke, dels ud fra den betragt-

ning, at en strejke først er ulovlig i det øjeblik, den bliver kendt ulovlig; altså, med andre ord, i det øjeblik en strejke vindes, er den ikke længere ulovlig. Det er imidlertid landsretssagførerens udlægning, som jeg ikke skal komme nærmere ind på — jeg er ikke jurist.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen spurgte mig, hvilken besked jeg har givet de fremmødte kolleger her på slotspladsen. Jeg gør opmærksom på, at jeg var ved middagstid tillige med landsforeningens formand indkaldt til møde hos den højt-ærede minister for offentlige arbejder på ministerens kontor, og at vi, såvel forbundets formand og jeg som afdelingens formand, dér fik henstilling om at gøre de pågældende kolleger opmærksom på, hvilken ulovlighed de var ude i, og at vi uopholdelig måtte opfordre dem til at vende tilbage til deres tjenestesteder. Jeg gjorde opmærksom på, at jeg på grund af tidspunktet måske ikke ville være i stand til at nå samtlige tjenestemænd på deres tjenestesteder.

Jeg erkender, at generaldirektør Gunnar Pedersen, som var til stede, gjorde opmærksom på, at postvæsenets fjernskriverapparat ville stå til rådighed for os, så at vi hurtigt kunne komme i forbindelse med de pågældende tjenestesteder og på den måde få spredt vor meddelelse med det samme. Men da jeg kom tilbage til afdelingskontoret, hvor den københavnske afdelings bestyrelse var samlet, meddelte man mig, at man havde udsendt til tillidsmændene på samtlige postkontorer et telegram om at deltage i demonstrationer her i dag. Forklaringen ligger deri, at samtlige postkontorer, der i formiddags har reageret, har truffet beslutning hver for sig og besluttet at ville demonstrere på forskellige tidspunkter og under forskellige former. Da det hele var i opløsning, mente vi derfor, at den københavnske afdelings bestyrelse måtte tage ansvaret og forsøge at samle det; og da vi forstod på kollegernes resolutioner o. s. v., at arbejdet ville blive genoptaget i morgen tidlig, mente vi det forsvarligt samtidig at udsende besked til tillidsmændene om at pålægge deres medlemmer at deltage i demonstrationen foran Christiansborg Slot og at genoptage normalt arbejde i morgen tidlig. Jeg gør opmærksom på, at spørgsmålet om, hvilken besked jeg har